

ТУКЪ Е сетния връхъ, дето твоята мѣка извежда.
Тука свършва свѣта, твоя свѣтъ отъ безумни надежди.

Виждашъ: димъ бѣ и туй, и това бѣ несмислена притча, —
както всичко въ свѣта, както всичко, което обичашъ.

Тука буритѣ спяты. Само миръ и безстрастность край тебе.
Полети въ пропастта, като камъкъ отъ стрѣмния гребенъ,

потъни и заспи: тука вѣчното нищо витае.
Тука свършва свѣта. Тукъ начеватъ: нощта и безкрай.